

ἀποξείαν τῶν πρεμνῶν τὰ ἐπιτήδεια. ἦτος κατὰ τὸ σύνθημα
 εἰς τὸ παρακείμενον ὄρος τὸ ἀργαῖον παραμυθίαν ἐπέταξε
 τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς σάνιδας τὰ ξύλα ἀπέξειε. Πρὸς ταύτην
 δὲ ὄντα τῆς ἐργασίας, Ἰβανίαν ὄνομα, γένος ἐκ Νηκοπόλεως
 εὐσεβῆς τὴν Δρησοκίαν, τὴν γνώμην ἀνδρείου, καὶ τὰς
 χεῖρας παραπλήσιος, ὡς εἶδεν ἔτι τὸν Διομάχον τῆς
 μαρτυρίας αὐτῆς τεταρτηκότα, καὶ τῆς γοητείας
 τὴν ζοὴν πεπιστευκότα, καὶ κατὰ μόναν ξυλουργίαν
 ἐπισημένον, μέγατι καὶ διάτορον κατὰ τὸ ἀπατεῶνος
 ἐμβροήσας, καὶ τῆς φωνῆς φόβου τε καὶ ἐκπλήξεως πλη-
 ρύσας, ἀφαρξάσας μὲν αὐτὸς ἄσφαλτος ἐν τὴν ἀξίνην
 τῶν χειρῶν, κάμει δὲ τὸν πλάγιον καμάρω^{καὶ} αὐτῆς
 τῆς πληγῆς ὁ πικρὸς ἐπεκολλήθησε τὸ ἀλγυτικὸν
 θάνατος. ἦτω μὲν δὴ ἔτι τὸ τῆς ἀπάτης, ὡς ἀλη-
 πνεύμα, ὁ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν ἐλετήρ, ἡ πικρὰ
 καὶ βραδεία τῆς ἀποστασίας εἴδη, τὸ ἔχρατον, καὶ χεῖρον
 τῶν ἐμπροσθεν αὐτῆς πάντων κακῶν, τῆς οἰκείας
 αὐτῆς χερός καὶ τέχνης τῶ ὄσων καλακοπιῶν, τῶν
 Διομάχων καὶ ὑπερηφάνων λόγων, καὶ τῶν βδελυκτῶν
 καὶ ἀνοσιῶν ἔργων, καὶ τῶν ἀμηχάνων ὑποχέσειν καὶ
 ἐλαπίδων, καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἐξεκόπη, καὶ εἰς τὸ ἀ-
 σβεστον πυρὸς καὶ ἀγόνων, αὐτῶν τῶν Διομάχων φρονήμα-
 τι παρεπέφεθη. Τρίτον καὶ τεσσαρακοστὸν καὶ τετρα-
 κοσοστὸν, πρὸς τοῖς ἑξήκοντα ἀπ' ἀρχῆς τῆς κοσμογον-
 νίας ἠνύετο ἔτος, ὅτε τὸν βίαιον ὁ Διομάχος
 ἔτις ἀπέτισε θάνατον. Δεῦτα δὲ μαθηταῖς τῆς
 αὐτῆς μυσαρότητος καὶ ἀποστασίας. Ὅτι τὸ πρῶτον ἐν
 τῆς

Hic annus continuatur cum anno Christi
 nat. 1500. XCIII.
 1mo 1500. XXXV.